

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ EN COOPERACIÓ I SOLIDARITAT ARCADI OLIVERES BOADELLA DE LA UdL

El Centre de Documentació en Cooperació i Solidaritat Arcadi Oliveres Boadella (antic CDOCS) va néixer l'any 1999, arran d'una iniciativa de la Unitat de Desenvolupament i Cooperació (UDEC) de la Universitat de Lleida, per tal de canalitzar la petició de la comunitat universitària, les ONGD, i altres moviments solidaris i de totes les persones que treballen en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament de la ciutat de Lleida.

Els tracta d'un espai dins de la biblioteca general de la Universitat de Lleida, especialitzat en temes relacionats amb la cooperació per al desenvolupament i la solidaritat, com ara el desenvolupament humà, la pau, el drets humans, la immigració, el medi ambient i la sostenibilitat, el comerç just, les relacions internacionals, governabilitat i globalització entre d'altres.

Les funcions principals de l'espai -que es troba a la tercera planta de la Biblioteca de Cappont (Edifici Transfronterer)- se centren fonamentalment en:

- Oferir i difondre tota aquella informació i documentació rellevant per obtenir una visió contrastada dels esdeveniments que es produeixen tant en l'àmbit local com en l'àmbit internacional.
- Fomentar la investigació per al desenvolupament, consolidant-se com un fons documental de referència per l'elaboració d'estudis i projectes de recerca que tinguin per objecte qüestions relacionades amb la cooperació per al desenvolupament i la solidaritat. La difusió d'aquests estudis es realitza a través de les dues col·leccions que edita la Oficina de Desenvolupament i Cooperació: la col·lecció Sud-Nord i els quaderns "Al Voltant de...".

El passat 22 de juny de 2021 el Consell de Govern de la UdL va aprovar atorgar-li el nom d'Arcadi Oliveres Boadella al Centre en motiu de la recent desaparició de l'Arcadi i el vincle que des de sempre va mantenir amb la UdL.

ARCADI OLIVERES I BOADELLA (EL PROFETA DESARMAT) (1945 – 2021)

L'any 1945, un mes després que s'acabés la Segona Guerra Mundial i en plena dictadura espanyola, va néixer a Barcelona l'Arcadi Oliveres Boadella. Un context prou escaient per algú que va dur registrades des de sempre al seu ADN ètic i moral les exigències de la cultura de la pau, també les de la justícia social i la llibertat. El món emergia de l'hecatombe més colossal que havia viscut mai, convertida en recordatori i advertiment de les coses terribles que els humans no havíem de tornar a fer; l'Arcadi naixia destinat a enfocar una vida d'activisme intens pels valors més alts que ho havien d'inspirar.

Format de jove en els vaivens amargs de la dictadura franquista, compromès radicalment amb la democràcia, durant els seus estudis universitaris d'economia (Universitat de Barcelona 1963-1968) es va significar en la lluita contra el règim franquista. Com a membre del Sindicat Democràtic d'Estudiants, va formar part de la cèlebre Caputxinada al març de 1966, l'inici d'una llarga trajectòria exemplar com a lluitador social. El 1974 formava part de l'organització internacional catòlica Pax Cristi, i al 1981 ingressà a Justícia i Pau, organització dedicada íntegrament a la promoció dels drets humans i la pau, de la qual en fou president des del 2001 fins al 2014. L'any 1984 va contribuir al naixement a Sant Cugat del Vallès, ciutat on residia, de la Universitat Internacional de la Pau –Unipau– amb l'objectiu de crear les condicions i facilitar les eines necessàries per a la formació, el debat, la reflexió i l'intercanvi d'opinions i experiències sobre conflictes i construcció de pau; com ell solia dir: “soc una persona antimilitarista i pacifista”[\[Paraules d'Arcadi. Què hem après del Món i com podem actuar \(2021:23\). Editorial Angle. \[#_ftn1 \]\]](#)

El 1999 va participar a Seattle en la gran conferència mundial contra l'Organització Mundial del Comerç, on va començar el moviment antiglobalització econòmica mundial; les seves conviccions el portaven a expressar que

“el sistema capitalista (...) que per definició és injust (i assassí), per què és basa en el màxim benefici d'uns pocs a costa dels altres (...) L'objectiu és abolir el capitalisme[Ídem (2021:35)] [#_ftn2]. Per què no ser un antisistema? Per què no canviar-lo si no funciona? Tenim dret a fer-ho. I tenim eines, recursos i capacitats per plantar cara a les diferents crisis i caminar cap al canvi, que ja és del tot necessari.

Doctorat el 1993 amb una tesi sobre el cicle de l'economia de defensa, va aconseguir una plaça de professor titular al Departament d'Economia Aplicada a la Universitat Autònoma de Barcelona, on hi romangué fins a jubilar-se. En tots dos àmbits, l'acadèmic a la Universitat –col·laborant molt i de bon grat amb la Universitat de Lleida, motiu pel qual se li va fer un acte de reconeixement al maig del 2019– i l'activisme focalitzat en les persones, amb milers de conferències arreu del Catalunya, Espanya i internacionals, no va defallir mai en la direcció que li imposaven les seves inquietuds personals, fortament marcades per l'antimilitarisme (que el van fer concentrar-se en la despesa militar dels estats); per la preocupació per les persones, el seu patiment (pobresa, fam, migracions, injustícies, etcètera) i per la demostració que un altre món més just i segur sorgiria de la reorientació solidària dels recursos.

Al mateix temps que denunciava els valors del model capitalista també proposava alternatives:

“Res no canviarà si no canviem d'actituds i de valors i fem que massivament es reclami la justícia social. Si volem canviar de pensament i de manera de fer, o canviem els paradigmes i els valors o no canviem res”. (*Diguem Prou!*, 2012).

“La responsabilitat per als canvis ha de ser tant a l'esfera privada com a l'esfera pública. Individualment i col·lectivament. Sense deixar mai de ser crítics. Perquè el canvi és, sobretot, moviment.” (*Un altre món*, 2011).

“Hem de militar en les ONGD (i moviments socials), hem de canviar l'opinió pública sobre el tema migratori i sobre tantes altres coses, hem de ser consumidors responsables i hem de pensar també que les nostres finances siguin ètiques. (*En qué mundo vivimos!: infórmate, piensa y actúa*, 2009).

“Jo només soc un petit granet en aquesta immensa sorra que és la humanitat” [Ídem (2021:169)] [#_ftn3]

El passat 6 d'abril de 2021 ens va deixar. La Unitat de Desenvolupament i Cooperació, i tota la comunitat universitària que hi col·labora, l'hem sentit sempre molt proper atesa la seva vinculació amb la UdL de més de 25 anys de durada. L'Arcadi va impartir docència en totes les edicions tant del “Postgrau de Desenvolupament i Cooperació: de l'àmbit global al local” com del “Màster Oficial en Desenvolupament i Cooperació internacional”. Va participar en altres actes com la inauguració del curs acadèmic de la FDET (2016/17) i en múltiples sessions del Programa Aules contra la Pobresa, molt apreciades per l'estudiantat, així com en diverses activitats d'Educació per a la Transformació Social tant en el si de la UdL com amb entitats de la ciutat.

Ens es grat recordar l'acte de reconeixement al mestre, activista i amic Arcadi en agraïment per la seva disposició a col·laborar sempre amb la nostra Universitat, pels aprenentatges transmesos any rere any i per la seva profunda petjada humana. L'acte es va celebrar el 15 de maig de 2019 a iniciativa d'un grup de professorat de la UdL i conjuntament amb la Coordinadora d'ONGD i AMS de Lleida, (podeu visualitzar-ho al següent [enllaç](https://youtu.be/R_SVQvEKFuw) [https://youtu.be/R_SVQvEKFuw]). D'aquell homenatge l'Arcadi se'n va emportar “*Paraules entranyables, records que no s'esborren, projectes compartits i pensaments d'enriquiment comú em van confirmar que la felicitat és ben possible i que la tenim ben propera. Aquesta ambivalència de treball educatiu i compromís social l'he trobat sobretot amb vosaltres i, quan ja vas de retirada, sentir-te que vas en grup s'aprecia especialment*”(Arcadi Oliveres Boadella).

Malgrat el dolor per l'absència ens sentim afortunats/des de compartir el seu llegat.